

Луцький стадіон "Авангард"

27 липня 2003 року

13-й чемпіонат України
ФУТБОЛ

"ВОЛИНЬ"

Луцьк

"ВОРСКЛА"

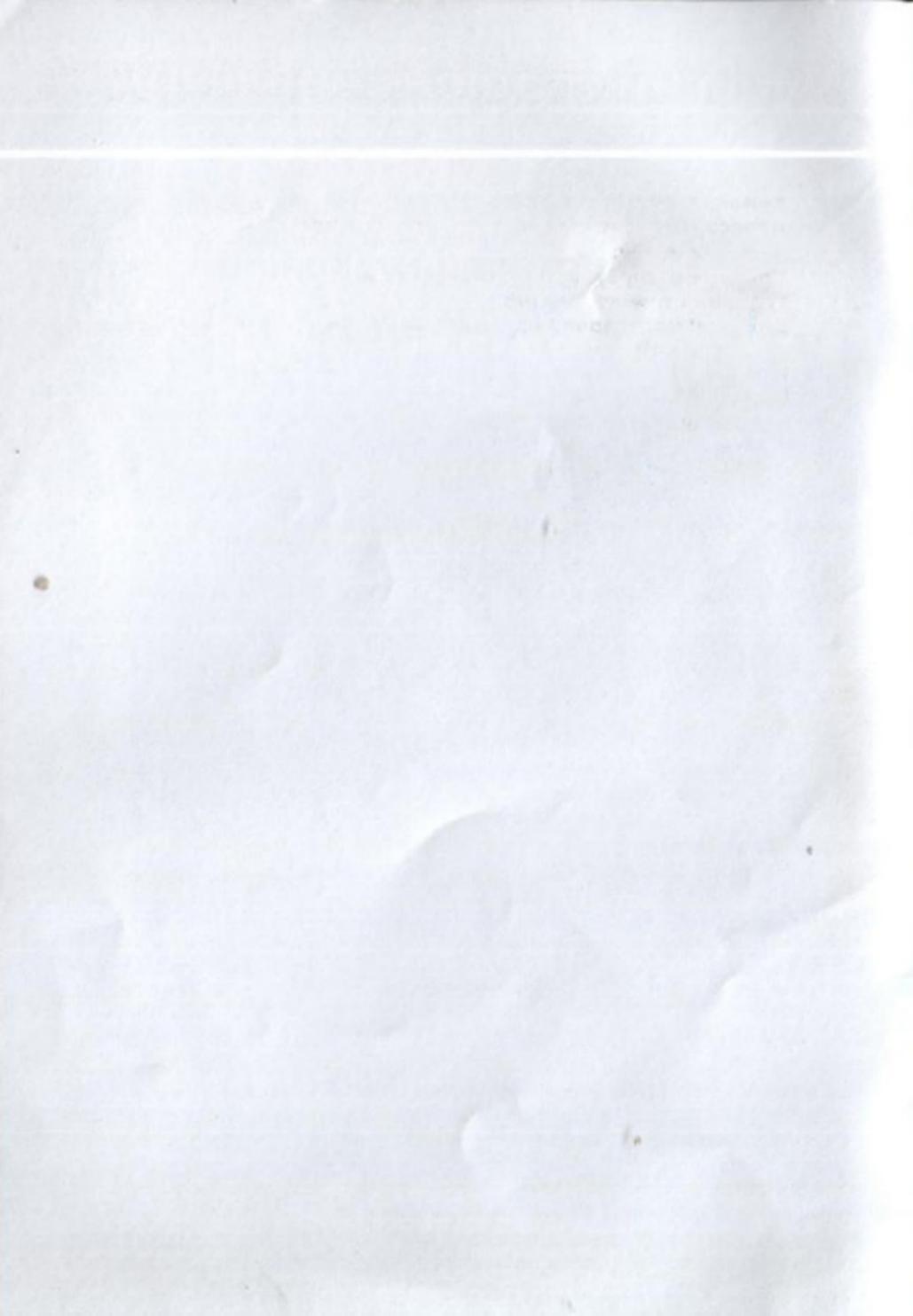
Полтава

Початок матчу: 19.00 год.

З питань розміщення реклами на стадіоні "Авангард", квитках,
афішах, програмках звертатися за тел.: (03322) 4-01-37, факс: 4-05-57
e-mail: fosh@km.ru

Оперативна та достовірна інформація, фото, інтерв'ю гравців
та тренерів, атрибутика, футболки на сайті вболівальників "Волині"

www.fc.volyn.net

“ВОРСКЛА-НАФТОГАЗ” ПОЛТАВА

Команду засновано у 1955 році

Адреса клубу: М. Полтава, пл. Незалежності, 16

Кольори клубу: біло-зелені

Президент клубу: Володимир Ульянов

Головний тренер: Андрій Баль

Домашні матчі проводить на стадіоні “Ворскла” (25 000 місць)

Здобутки команди:

Бронзовий призер чемпіонату України 1997 року

Чемпіон України в першій лізі 1996 року

Срібний призер чемпіонату УРСР 1963 року

Володар Кубка УРСР серед КФК 1956 р.

Створена у січні 1955 року нова полтавська команда “Колгоспник” досить швидко завоювала авторитет як у себе в області, так і в Україні. Уже в 1956 році полтавці здобули Кубок України, перемігши у фіналі команду запорізького “Машинобудівника” 4:0. А в наступному сезоні полтавці дебютували у класі “Б”. В ньому “Колгоспник”, а з 1965 року “Колос” провів загалом 11 сезонів, найкращим з яких був 1965 рік - 3 місце в зоні. У 1967-70 роках вже “Будівельник” грав у другій групі класу “А”, а з 1971 року - у другій лізі. І якщо спочатку полтавці регулярно займали місця у “золотій середині турнірної таблиці”, то з другої половини 70-х полтавський “Колос” відійшов до стану аутсайдерів, аж доки у 1982 році взагалі не вибув з другої ліги.

Чотири роки “Кооператор”, а потім “Ворскла” намагалися повернути місту неаматорську команду і у 1986 році полтавці під керівництвом В. Пожечевського стали чемпіонами України серед КФК та здобули путівку до другої ліги. А вже у 1988 році до “Ворскли” прийшов перший успіх - срібні нагороди чемпіонату України. Від чемпіона - “Буковини” полтавчани відстали на два очка.

Більш-менш успішні виступи “Ворскли” у наступні роки дали їй змогу стартувати у чемпіонатах України у першій лізі. І якщо спочатку полтавці знову займали місця у першій десятці, не претендуючи на нагороди, то з приходом до керівництва того ж В. Пожечевського та за солідної спонсорської підтримки НАК “Нафтогаз України”, “Ворскла” пішла вгору. У 1996 році виграно чемпіонат України в першій лізі. На хвилі успіху здобуваються бронзові медалі чемпіонату у вищій лізі, у наступному сезоні полтавці були п'ятими. Спад 1999 року - 10 місце компенсувався четвертим рядком у таблиці у наступному сезоні. У цей період у 1997 та 2000 роках полтавці приймали участь у Кубку УЄФА, однак у обох випадках вибували з розіграшу євротрофею уже на другому етапі, поступаючись дорогою відповідно “Андерлехту” та “Боавішти”. Так само невдало закінчився і похід за Кубком Інтертото у 1998 році, де у третьому раунді “Ворскла” оступилася на голландській “Фортуні”.

Однак, зменшення уваги спонсорів до команди, відставка творця усіх значних успіхів “Ворскли” В. Пожечевського з посади головного тренера призвели до того, що останні три сезони полтавці боролися за виживання у вищій лізі. Так було і в минулому чемпіонаті. Лише три перемоги з рахунком 1:

0 над запорізьким "Металургом", "Металістом" та "Таврією" та дві нульових нічі з донецьким "Металургом" та "Оболонню" при 10 поразках дозволили "Ворсклі" закінчити перше коло на 14 місці. Знову "засвітила" перспектива вибуття до першої ліги. Однак, головний тренер полтавців Андрій Баль у міжсезоння на 80 відсотків змінив склад команди, зробивши ставку на леґіонерів, які і нині становлять основу полтавської команди. На відміну від "Карпат" та запоріжців, це дало певні результати. Перемоги над "Олександрією" (2:1) та "Карпатами" (3:0) дозволили полтавцям наблизитись до групи середняків. А наступні яскраві матчі дозволили більш-менш спокійно догравати сезон.

Після закінчення минулого чемпіонату до назви команди додалася приставка "Нафтогаз" - титульний спонсор знову взявся за клуб. Окрім того, у міжсезонні полтавці посилилися екс-динамівцями Ідахором та Мотузом, маючи при цьому непоганий підбір кваліфікованих виконавців, серед яких особливо виділяються захисники Керимов, Омоко та Андрошич, півзахисники Онопко та Петкович, а також найсильнішу ланку команди - напад у складі вищезгаданого Ідахора, Зорана Павловича, Сергія Шевцова та екс-волинян Маковея і Мозес, полтавці поставили перед собою завдання здобути путівку до Кубку УЄФА. Однак, стартова нічия з донецьким "Металургом" та поразка від "Шахтаря" 0:4 все ж ставлять під сумнів досягнення поставленої мети, адже щоб бути лідером, потрібно хоча б нарівні грати з іншими лідерами. Однак, полтавці на сьогодні все ж є доволі сильною командою, тому можна не сумніватися у гострій боротьбі, яку вони поведуть сьогодні з "Волинню" не за одне, а за три очки.

Сьогодні - 27 липня

День 27 липня є для "Волині" не надто вдалим на здобутки. З 12 проведених у цей день в різні роки матчів лучани здобули 3 перемоги, 2 нічі та 7 разів програли, різниця забитих та пропущених м'ячів у цей день 11 - 15. В домашніх матчах 27 липня "Волинь" перемогла тричі, два рази зіграла внічию і тричі поступилася; перевага над гостями лише в один м'яч: 8 - 7. Загалом картина матчів у цей день виглядає наступним чином:

1961	"Волинь" - "Зірка" Кіровоград 2:3 (М. Кузьмін, В. Ощепков)
1966	"Волинь" - "Трубник" Нікополь 0:0
1967	"Волинь" - "Автомобіліст" Житомир 0:1
1969	"Торпедо" Луцьк - "Нафтовик" Дрогобич 0:2
1972	ком. м. Луцька - "Локомотив" Вінниця 0:0
1978	"Говерла" Ужгород - "Торпедо" 3:1 (Л. Ширнін)
1979	"Торпедо" - "Поділля" Хмельницький 2:1 (В. Старков, Ю. Кондрашин)
1985	"Торпедо" - СКА (Одеса) 3:0 (А. Федецький, А. Коротаєв, Я. Козак)
1987	"Чайка" Севастополь - "Торпедо" 1:1 (В. Бердовський)
1988	"Шахтар" Павлоград - "Торпедо" 3:1 (Л. Росюк)
1994	"Волинь" - "Темп" Шепетівка 1:0 (А. Федецький)
2002	"Металург" Запоріжжя - "Волинь" 1:0

Виходячи з історичного досвіду, варто, напевно, все ж спрогнозувати на сьогоднішній матч перемогу "Волині", адже три домашні поразки наші земляки зазнали ще у далеких 60-х роках, а останні три домашні гри 27 липня лучани виграли. Однак, результат залежить від гри нашої команди. Тому, сподіваємося, "Волинь" сьогодні все ж переможе.

Протистояння

“ВОЛИНЬ” - “ВОРСКЛА-НАФТОГАЗ”

Вперше сьогоднішні суперники зустрілись у стикових матчах за 29-39 місця у класі “Б” в 1962 році. Тоді полтавський “Колгоспник” наголову розбив “Волинь” з рахунком 5:1. Однак, після цього вдача все ж більше посміхалася лучанам, а у 1981 році луцькі торпедівці сповна помстилися за ганьбу 1962 року, перемігши полтавський “Колос” з рахунком 5:0 і в Полтаві, і в Луцьку. У 1962 і 1966 роках зустрічі сьогоднішніх суперників проходили в рамках класу “Б”. У 1971-1991 роках команди грали між собою у другій лізі союзного чемпіонату, а у сезонах 1994/95 і 2001/02 років зустрічалися ще й у Кубку України. Загалом, картина суперництва виглядає наступним чином:

Сезон		Матчі в Луцьку		Матчі в Полтаві
1962	---		1:5	(В. Зайченко)
1966	3:2	(Є. Попов, А. Мікоян-2)	1:1	(Ю. Петров)
1971	0:1		0:1	
1972	1:1	(Й. Артемюк)	0:1	
1973	1:0	(В. Никитюк)	0:1	
1974	1:0	(В. Голубцов)	0:1	
1975	3:2	(В. Фурсов, А. Тихонович, В. Демидов)	0:1	
1976	1:0	(В. Сергєєв)	0:1	
1977	3:1	(О. Беляєв, Н. Бачішвілі-2)	2:1	(Н. Бачішвілі, М. Кльоц)
1978	2:1	(В. Бердовський, Іг. Польний)	2:1	(О. Козар, М. Кльоц)
1979	0:1		0:1	
1980	1:1	(М. Кльоц)	1:0	(А. Черняк)
1981	5:0	(О. Кулішевич, О. Фролов, Ю. Кондрашин, А. Федецький-2)	5:0	(Ю. Самошкін-2, М. Кльоц-2, О. Поліщук)
1982	1:0	(А. Федецький)	0:0	
1987	3:0	(П. Філонюк-2, В. Фігель)	0:2	
1988	1:0	(А. Федецький)	1:2	(Г. Шухман)
1989	3:0	(В. Дикий-2, А. Коротаєв)	1:2	(А. Зейберліньш)
1990	2:0	(С. Павлов, М. Слука)	0:2	
1991	4:0	(А. Федецький, В. Мозолюк-2, І. Карімов)	0:1	
1994/95	2:1	(С. Круковець, В. Дикий)	0:2	
2001/02	1:0	(В. Гашин)	0:0	
2002/03	0:0		1:0	(В. Сачко)

Всього 43 матчі: 21 перемога, 6 нічиїх, 16 поразок, різниця м'ячів 53 - 37

Вдома 21 матч: 16 перемог, 3 нічиїх, 2 поразки, м'ячі 38 - 11

В гостях 22 матчі: 5 перемог, 3 нічиїх, 14 поразок, м'ячі 15 - 26

"Волинь" - "Іллічівець"

17 липня м. Луцьк. Стадіон "Авангард". 7000 глядачів, + 28°C.

Судді: А. Шандор, О. Бриндза, Ю. Дерев'янка (усі - Львів)

"Волинь": Гуменюк (Нестеренко, 41), Федюков, Розгон, Поляков, Волосянко, Гончаренко, Сачко, Гашин, Панас (Комзюк, 23), Ісмайлов, Кривий (Балицький, 38)

"Іллічівець": Тарахтій, Дірявка, Аникеев, Гунчак, Сахаров, Киликевич (Єсин, 68), Бабич, Мальцев (Бойко, 46), Головка, Конюшенко, Кривошеєнко

Голи: Сахаров (18), Гашин (41, з пенальті), Гунчак (45), Ісмайлов (61)

Попередження: Конюшенко, Бойко

"Металург" Д. : "Волинь"

22 липня. Донецьк. Стадіон "Металург", 2000 глядачів, + 18°C.

Суддя: В. Мельничук - 8,6 Асистенти: В.Зверев (Бровари) - 7,2, О. Кубяк (Київ) - 7,1 4-й арбітр: О. Журба Делегат ФФУ: К. Віхров (Київ)

"Металург" Д.: 1. Нікітін 4. Чечер 7. Зотов 8. Ткаченко 10. Джамараулі (К)13.Младенович18. Дранов,(65)16. Рістіч (19). Мелікян, 60)20. Позелов 22. Незірі 26. Деметрадзе 32. Цихмейструк (2. Яксманицький, 88)

Запасні:1. Ганієв 11. Пономаренко 15. Олексієнко 26. Шищенкр
Тренер: Олександр Севідов

"Волинь": 12. Нестеренко 2. Балицький 4. Поляков (К)5. Волосянко (11. Кривий, 78) 6. Гулієв 7. Сачко 9. Митрофанов (17. Жерж, 75) 10. Ісмайлов20. Гончаренко 21. Комзюк 22. Сіанкам (8. Гашин, 50).

Запасні: 24. Неділько 16. Коц 15. Панас19. Шпак
Тренер: Віталій Кварцяний

Голи: Деметрадзе (22)

Попередження: Комзюк (55) Митрофанов (62) Мелікян (68) Гулієв (73) Деметрадзе (88)

Поз	Команда	Ігри	Вигр	Ніч	Пор	+	-	Очки
1	Шахтар	3	3	0	0	8	0	9
2	Дніпро	3	3	0	0	9	1	9
3	Динамо	3	2	0	1	8	2	6
4	Карпати	3	2	0	1	6	5	6
5	Чорноморець	3	2	0	1	3	2	6
6	Металург Д	3	1	2	0	4	3	5
7	Оболонь	3	1	1	1	3	3	4
8	Кривбас	3	1	1	1	3	5	4
9	Арсенал	3	1	0	2	2	5	3
10	Металург З	3	1	0	2	1	4	3
11	Зірка	3	1	0	2	1	4	3
12	Таврія	3	0	3	0	2	2	3
13	Іллічівець	3	0	2	1	4	5	2
14	Ворскла-Нафтогаз	3	0	2	1	2	6	2
15	Волинь	3	0	1	2	3	8	1
16	Борисфен	3	0	0	3	0	4	0

РЕЗУЛЬТАТИ 3-ГО ТУРУ

21 липня

"Оболонь" - "Кривбас" 1:1

22 липня

"Борисфен" - "Шахтар" 0:1

"Карпати" - "Металург" З. 1:0

"Зірка" - "Дніпро" 0:3

"Динамо" - "Арсенал" 3:0

"Іллічівець" - "Чорноморець" 1:2

"Металург" Д. - "Волинь" 1:0

"Ворскла" - "Таврія" 0:0

4-Й ТУР

26 липня

"Шахтар" - "Таврія"

27 липня

"Волинь" - "Ворскла"

"Чорноморець" - "Металург" Д.

"Арсенал" - "Іллічівець"

"Кривбас" - "Динамо"

"Дніпро" - "Оболонь"

"Металург" З. - "Зірка"

"Борисфен" - "Карпати"

Фарух Ісмайлов - четверта спроба "Волині" залучити азербайджанських легіонерів до свого складу. Футбольні критики запевняють, що це гідна заміна Саміру Алієву... Тому пропонуємо інтерв'ю з новим нападником "Волині".

Які твої враження від першої гри, проведеної у складі "Волині"? (розмова відбувалася після матчу "Динамо" - "Волинь")

Київське "Динамо" - сильна команда. Хоча вони зіграли добре, ми теж були настроєні на перемогу, але червона картка на 7-й хвилині збила той ентузіазм, з яким ми виходили на поле.

Розкажи трішки про себе?

Народився я у Вірменії, пізніше з батьками переїхав в Баку. Футболом почав займатися у 9 років в місцевій спортивній школі.

Про кар'єру професійного футболіста мріяв?

- Так, це була мрія дитинства. Значний внесок у розвиток моєї кар'єри вніс батько. Він сам колись був футболістом, але у свій час покинув поле, тому що мій дід заборонив йому грати футбол на серйозному рівні. Дід не бачив перспектив у цій професії в майбутньому. Батько дуже переживав з цього приводу, тому всіляко підтримував мою ініціативу. Колись він мені сказав: "Грай, сину, і пам'ятай, що я завжди підтримаю тебе. Я продам усе, аби дати тобі можливість продовжити те, чим не зміг займатися я. Якщо треба, я відвезу тебе у Москву для подальшого навчання."

У яких клубах довелося пограти?

На дорослому рівні грати я починав у Азербайджані. Спочатку у "Динамо" Баку (1996 - 1999 р.р.). Це був мій перший клуб вищої ліги, тому найбільше запам'яталися ігри у ньому. Тут я забив Велику кількість голів за досить невеликий проміжок часу. До сьогодні підтримую зв'язки з керівництвом, і з гравцями. Потім були "Нефтчї" Баку (1999 - 2002 р.р.), "Карабах" Агдам (2002 р.) Також грав у Ірані, у клубі "Сенет-Нефт" Абадан (січень-червень 2003 р.) Там мені не сподобалось, тому що були дуже важкі кліматичні умови, спека близько 50 градусів, а також там усі дівчата у паранджі ходять.

І все ж таки, якими шляхами потрапив у "Волинь"?

Сюди я мав приїхати ще минулого року, але випала нагода пограти в Естонії. Однак, там я надовго не затримався, тому що виникли деякі фінансові проблеми з керівництвом. Цього сезону мій земляк Камал Гулієв порадив приїхати сюди. Оскільки у мене закінчувався попередній контракт, я без проблем зміг перейти у луцьку команду.

А були ще якісь пропозиції, окрім "Волині"?

Були деякі пропозиції від команд з України, а також просили залишитися в Ірані, на що я не погодився через вищезазвані причини. Запрошували навіть в Голландію.

Що знав про "Волинь" до приїзду в Луцьк?

Я давно чув, що Віталій Кварцяний - дуже серйозний тренер. Коли я сюди їхав, то думав, що зроблю усе можливе, щоб залишитися тренуватися у нього. Він нагадує мені мого колишнього тренера Ахмеда Алескерова: такий же тонкий психолог, уміє знайти підхід до кожного гравця. Про це свідчить і високе місце "Волині" у минулому чемпіонаті, а поки що зіграли тільки один матч, тому ще рано робити висновки.

Які твої враження від команди?

Команда у "Волині" підбралася непогана, у гравців високий рівень взаєморозуміння на полі. Роблять усе, що скаже тренер, чого я ніде в інших

клубах не зустрічав. Тут дуже важкі тренування, але це необхідно, щоб показувати високі результати.

З кимсь з гравців уже встиг ближче познайомитися?

Крім земляка Камала Гулієва, тісно спілкуюсь з Вадимом Панасом, Романом Жершом, Любомиром Гальчуком. Володя Гашин і Вася Сачко дуже непогані хлопці. Та й взагалі команда у нас дружна.

У "Волині" уже звикли до азербайджанських легіонерів, та все ж таки, як сприйняли тебе?

До мене одразу ж почали відноситись, як до Саміра чи Камала. Говорять, що самі стали прихильниками збірної Азербайджану і намагаються дивитися кожну нашу гру.

В майбутньому плануєш піти шляхом Саміра Алієва (поїхати далі в Європу) чи Камала Гулієва (залишитися на декілька років)?

У кожного з нас своя дорога. Я перейшов сюди, щоб грати, а не втекти через рік. Мабуть, гратиму як Камал Гулієв: стільки часу, скільки захоче команда співпрацювати зі мною.

Які цілі ти поставив перед собою?

Якщо буде можливість, з задоволенням пограю за команди вищого рівня. Але для мене не ціль просто грати у футбол. Я хочу, щоб мене любила публіка і усе роблю для цього. Маю традицію - після забитого гола я розкриваю руки до глядачів, адже гол був саме для них.

Пам'ятаєш свої найкращі голи?

Найяскравіший мій гол я забив збірній Югославії - на 92 хвилині. А найважливіший - у грі проти Македонії, коли я зрівняв рахунок.

Хто твій футбольний кумир?

Однозначно - Дієго Марадона. Коли я бачу його з м'ячем, то задаю собі запитання, чому ми так не можемо грати, чому не можемо робити того, що робив на полі Марадона.

Чим займаєшся у вільний час?

Я дуже люблю музику. Слухаю її вдень і вночі, як тільки є час і можливість. Це моє друге захоплення після футболу.

Маєш якісь футбольні прикмети?

Так. Коли, наприклад, у роздягальні погасне світло - це для мене уже поганий знак. А одного разу ми їхали на гру і у нас заглож мотор у автобусі. Тоді я сказав одному з одноклубників, що щось не те, що гра у нас не піде. Так і було - ми програли на своєму полі. А ще я завжди ступаю на поле правою ногою, завжди одягаю першим праву бутсу, зав'язую шнурівки спочатку на правій нозі.

ФУТБОЛЬНІ ПРИКОПИ

Скільки часу існує футбол, стільки й тривають нарікання на суддівство. Жалкуються всі - футболісти і тренери, журналісти і прості вболівальники. І чесно кажучи, засобів впливу на ситуацію досить небагато. З одного боку, пику судді не натовчеш - міліція заважає, а з іншого - якість некультурно. ПФЛ же обмежена федерацією футболу та комітетом арбітрів, які мають свій погляд на ситуацію. Однак, в історії були цікаві прецеденти вирішення такого наболілого питання. Так, 23 вересня 1928 року у матчі між маріупольськими командами "Харчовик" та "Металіст" суддя Рогов так допік футболістам обох команд своїм "суддівством", що ті, врешті, оточили його і відвели у міліцію для виправлення ситуації. Цікаво, чи є серед волинських правоохоронців свідомі вболівальники, які в критичний момент могли б вплинути на ситуацію з суддівством?

Силади команд

“ВОЛИНЬ”

Луцьк

ВОРОТАРІ:

1 Гуменюк Олександр	06.10.1976
12 Нестеренко Роман	22.03.1977
24 Неділько Віталій	21.08.1982
28.06.1984	

ЗАХИСНИКИ:

2 Балицький Віталій	22.08.1978
3 Розгон Віталій	23.03.1980
4 Поляков Борис	08.12.1976
5 Волосянка Микола	13.03.1972
14 Федюков Олег	13.12.1963
11.09.1982	
15 Гальчук Любомир	18.09.1981
21 Комзюк Ярослав	21.12.1970

ПІВЗАХИСНИКИ:

6 Гулієв Камал	14.11.1976
8 Гашин Володимир	02.01.1972
11 Кривий Сергій	03.10.1977
17 Жерш Роман	02.12.1985
20 Гончаренко Сергій.	24.04.1974

НАПАДНИКИ:

7 Сачко Василь	03.05.1975
10 Ісмайлов Фарух	30.08.1978
18 Панас Вадим	23.05.1985
22 Сіанкам Ернест	21.02.1981

Президент клубу: Василь СТОЛЯР
Віце-президент, головний тренер:
Заслужений тренер України
Віталій Володимирович КВАРЦЯНИЙ
Старший тренер: Петро КУШЛИК
Тренери: Михайло ПЕРЕГІНЕЦЬ,
Володимир ДИКИЙ, Сергій ЧАБАН,
Степан ПАВЛОВ
Начальник команди: Віктор ШЕЛИГІН

“ВОРСКЛА”

Полтава

ВОРОТАРІ:

Долганський Сергій	15.09.1974
Постранський Віталій	02.08.1977
П'ятов Андрій	

ЗАХИСНИКИ:

Андрошич Вальтер	11.11.1977
Медведев Геннадій	07.02.1975
Омоко Харрисон	12.12.1981
Черняк Сергій	25.10.1978
Дедич Русмін	
Керимов Ресим	13.01.1979

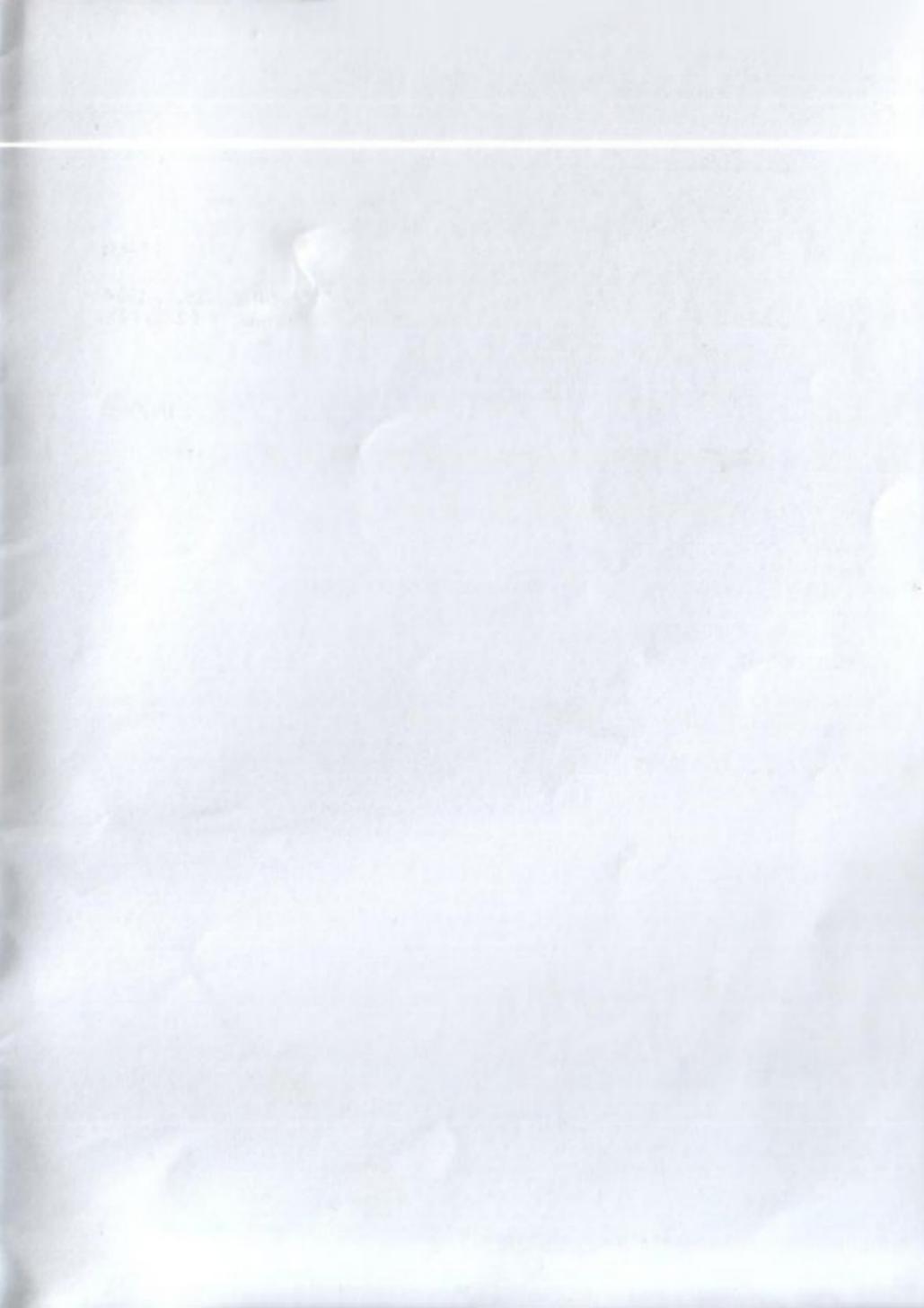
ПІВЗАХИСНИКИ:

Байрамов Назар	04.09.1982
Берлизев Максим	18.12.1981
Меркадо Пітер	01.12.1981
Мотуз Сергій	06.07.1982
Онопко Сергій	26.10.1973
Петкович Ігор	03.09.1983
Радевич Сергій	04.01.1984

НАПАДНИКИ:

Маковой Ігор	04.09.1976
Ідахор Лаккі	30.08.1980
Мозес Молонго	14.06.1979
Павлович Зоран	27.06.1976
Шевцов Сергій	31.12.1975

Президент клубу: Валентин УЛЬЯНОВ
Головний тренер: Андрій БАЛЬ
Тренери: Василь ЄВСЕЄВ,
Іван ШАРІЙ

Знай наших

Підготовка: www.fc.volyn.net , e-mail: fc@volyn.net; тираж: 300